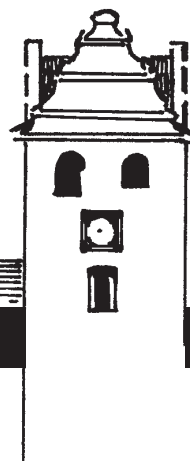

NR. LYNDELSE SOGNS KIRKEBLAD

22. ÅRGANG · NR. 2 · APRIL 2007

Jeg-automaten

Forleden døde sangeren Otto Brandenburg, og i dagens avis stod at læse, at han havde arrangeret sin egen bisættelse. Klogt at sikre sig, mens tid er, og ikke overlade noget til tilfældigheden. Eller er det? Det er blandt andet selvscenesættelsen, forfatteren og teologen Jørgen I. Jensen gør op med i sin bog *Jeg-automaten* (2006). Han mener, der er tale om en alternativ religiøs bevægelse, som har sneget sig ind i vores samfund, en ånd eller en mentalitet, den såkaldte CV-kultur, som efterhånden gennemsyrrer alt.

Stræben efter netop at »sikre sig« finder sted på mange niveauer i samfundet; både mere overordnet, f.eks. i form af kvalitetskontroller og evalueringer af større virksomheder, herunder sygehuse, og på det individuelle plan. Der indføres overvågning og kontrol af alt og alle. For at kunne beregne borgernes indsats, må alt kunne måles. Allerede når man starter i vuggestue, udstyres man med en bog, der skal følge én gennem børnehave- og skoletiden – en såkaldt kompetencemappe, der skal indeholde éns personlige mål, og således lærer man fra barn at være selvreflekterende og -evaluerende. Allerede tidligt begynder man at skrive sit CV, og man udformer sin »profil«, som derefter kan lægges ud på Internettet og kommenteres af andre, der giver én karakter.

Jørgen I. Jensen mener, at man dermed etablerer et tredje øje over sig selv, et slags åndeligt øje. Man overvåger konstant sig selv – man har et dobbelt bogholderi så at sige, hvor det vigtigste er, at man kan skrive noget på sit CV. På den måde bliver

DET SKER

man sygeligt selvoptaget, man skal realisere sin succes – man skal opleve noget, og alligevel gælder det om at holde overraskelserne fra livet. Alt er gennemkontrolleret og iscenesat. Ud fra sit eget personlige lykkebillede planlægger man sin karriere til mindste detalje, hævder sin individualitet fra vugge til grav – selv sin urne opfordres man til at sætte sit eget præg på eller være med til at designe. Men ikke bare det enkelte menneske har et ønske om at sikre sig – det gennemsyrrer hele samfundet. Selv på containeraffaldspladsen er der krav om gennemsigtighed og kontrol. Der udvikles evalueringsskemaer, hvorefter man kan evaluere den enkelte og dennes indsats. Der udvikles psykologiske tests, som anvendes i selvudviklingsøjemed, men også til at sortere arbejdsstyrken. Uden at stille spørgsmål stiller man op til MUS (medarbejder-udviklingssamtaler), hvor man sammen med sin leder skal skitsere sin personlige plan for det næste år. Man underkaster sig psykologiske tests i forbindelse med jobansøgninger uden at undersøge, hvem der har bemyndigelse til at evaluere disse tests, og på hvilket grundlag det gøres. Man evaluerer sit arbejde, eller andre evaluerer det ved hjælp af spørgeskemaer, som ingen stiller spørgsmål ved. Alene ved at der stilles bestemte spørgsmål, invaderes éns personlige rum.

Problemet er, at ingen siger stop. Der bliver flere og flere evalueringstinstitutter, flere og flere ting, der skal måles, flere og flere skemaer og mere og mere tid brugt på »at evaluere«, samtidig med at den, der kan bedømme sættes højere end den, der udfører arbejdet. Det paradoksale og sørgelige er imidlertid, at ingen bliver mere lykkelige som følge af disse tiltag. Medarbejdere frustreres og stresses, fordi de ikke får tid til at lave det arbejde, de er uddannede til, og på det personlige plan vil netop jagten efter lykke forhindre lykke. Jo mere den gøres til mål, jo mere rammer vi ved siden af. Jo mere vi evaluerer os selv og hinanden, jo mere stereotyp og forsimplet bliver det billede, der tegnes af os, og jo mere ensomme og tomme føler vi os. Derfor er det nok heller ikke en tilfældighed, at depression og stress-sygdomme i disse år er blevet folkesygdomme.

Problemet er, at man ikke formes af sig selv. Man bliver til i forhold til »Det andet menneske«. Der er en virkelighed, der opstår mellem jeg og du, som aldrig kan sættes på formel. At man blev den person, man er, skyldes alle dem, man har været og er i forhold til, de mennesker, som *så* én, og som svarede én. Det kunne være den, der nærrede én, da man var spæd; den, der elskede én betingelsesløst; den, der lærte én et sprog; den, der afviste, eller sårede én.

Psykiateren Viktor Frankl formulerer det præcist: »Det, at være menneske, er at blive ført hen imod eller pege frem mod noget

Torsdag den 19. april **kl. 19.30**

Billedforbudet

Cand. theol. Jeanne Dalgaard vil fortælle om billedforbudet - det forbud, vi for nylig blev klar over, at islam hævder. Men dette forbud spiller også en væsentlig rolle i de to andre store skriftreligioner: jødedommen og kristendommen. Foredraget vil belyse følgende spørgsmål: Hvad er billedforbudet egentlig? Hvad er det, der er så farligt ved billeder? Og handler forbudet kun om billeder, eller er der mere på spil?

Onsdag den 30. maj **kl. 19.30**

Koncert med

Midtfyns Consort og

Nr. Lyndelse Koret.

Midtfyn Consort er et blokfløjteensemble, som for det meste spiller renaissance musik. Gruppen blev stiftet i 1978 i Nr. Lyndelse. Idag holder gruppen til i Vissenbjerg og ledes af Michael Moser Thomsen. Koret vil medvirke med en selvstændig afd. men koncerten slutter af med en fællesdel for både kor og Consort.

eller nogen anden end én selv: mod at fuldbyrde en mening eller møde et andet menneske, tjene en sag eller elske en». Med CV kulturen får tilværelsen en betongtig tyngde, hævder Jørgen I. Jensen. Men der må være et alternativ, den sande lethed.

Den, der kan samles i det latinske ord *Gratia* som foruden at betyde ynde, yndest, tak, gratis, uden betaling, uden modydelse, også betyder nåde.

Bodil Andersen

Nyt kirkeblad

Det kirkeblad, I nu sidder med, er blevet til i samarbejde mellem præst, menighedsråd og Inge Filt. Det er Inge Filt, der har tegnet til bladet, og der skal herfra lyde en stor tak til hende for de smukke og kreative bidrag. Ligeledes skal der også lyde en tak til Midt-fyns Bogtryk for deres medvirken til at bla-

det er nået at komme ud og at det har fået det layout, som det har. Det er tanken, at bladet fremover skal udkomme tre gange om året. Er der nogen af jer læsere, der skulle have ideer eller kommentarer til bladet, må I endelig lade høre fra jer!

Thue Petersen

NYT FRA MENIGHEDSRÅDET

Man skal ikke altid tro på...

hvad der står i aviserne. Forleden kunne jeg læse, at vi skulle til at renovere præstegård i anledning af, at vores nye præst med familie er ankommet. Præstegården er rooveret med nyt køkken og bad og maling overalt. Sidste gang var i 1978, så tidens tand og dens karies er nu udbedret ved god og dygtig indsats fra vores lokale håndværkere, som midt i byggeboom og almen velstand tog sig tid til at hjælpe os alle med at få arbejdet færdigt, så vi nu har en præstebolig, vi kan være bekendt. Præsten har jo som bekendt ikke nogen valgmulighed angående bolig. Det er en tjenestebolig, og han skal bo der. Fra menighedsrådet skal der lyde en stor tak til vores håndværkere for godt arbejde og samarbejde.

I den sidste tid har der været en del skrivi om at være i menighedsråd – især i Munkebo. Menighedsrådsarbejde kan være spæn-

dende, men så spændende har vi nu aldrig haft det, og det ønsker vi heller ikke. Vi har her i Nr. Lyndelse Sogn en lang tradition for fordragelighed og godt samarbejde, og når næste menighedsrådsvalg kommer til november 2008, er jeg sikker på, at denne tradition fortsætter. Menighedsrådsvalg er en meget vigtig begivenhed – tænk på, at man på samme tid vælger præsident i USA, så det er to store begivenheder på samme tid, men muligheden for at komme i menighedsrådet er nok større end at blive præsident overthere. Mere om menighedsråd og dets kompetencer vil komme i de følgende numre af vores nye blad.

Skulle nogle få lyst til at læse noget mere lodigt om forholdet mellem præst og menighed end dagspressens artikler, kan Henrik Pontoppidans Isbjørnen anbefales.

Kaj Hansen/formand

Forklarelsen på bjerget

Mattæus kap. 8, v.1-13

»Jeg ved ikke hvad der vil hænde. Vanskelige tider ligger foran os. Men det betyder ikke noget for mig. For jeg har været på bjergets tinde. Jeg gør mig ingen bekymringer. Ligesom alle andre vil jeg gerne have et langt liv. Et langt liv har sin værdi. Men jeg bekymrer mig ikke om dét nu. Jeg vil blot gøre Guds vilje. Og han har ladet mig bestige bjerget... derfor er jeg lykkelig i aften. Jeg er ikke bange for noget. Jeg frygter intet menneske. Mine øjne har set herligheden af den kommende Herre«.

Med disse ord afsluttede borgerrettsforkæmperen Martin Luther King sin sidste tale. Dagen efter, den 4. april 1968, blev han offer for et attentat. »Jeg har været på bjergets tinde« – sådan begrundede Martin Luther King sin frygtløshed, og i hans tale genfinder vi fortællingen om forklarelsen på bjerget aktualiseret ind i en ikke så fjern fortid.

Vi, der lever på disse nordlige breddegrader, har hvad vi nok selv ville kalde en sund skepsis over for religiøse oplevelser. I modsætning til vores sydeuropæiske trosfæller, der til stadighed kan gribes af stor ærefrygt over for troens mirakler. Reformationen har gjort troen til hverdag for os - en hverdag i den forstand, at vi priser troen som det daglige brød, som den glæde og trøst, der lader sig forbinde med vores daglige liv med hinanden. I modsætning til katolikkerne, hvis religiøse praksis også rummer det mystiske og hellige i alle dets afskygninger, har vi protestanter lært at tage os i agt for det overnaturlige og at være lettere afvisende overfor folk »der har set lyset«. Troen og den religiøse oplevelse kan jo være farlig. Tænk blot på, hvis en politiker i en tale i dag sagde: »Jeg har været på bjergets tinde«. Det vil uden tvivl løbe koldt ned ryggen på de fleste. Vi

ved jo kun alt for godt fra historien, at religiøse syner og påståede mirakler kan forårsage megen ulykke og død i denne verden. Men troen kan også blive for begrænset af frygten for det voldsomme i disse syner, sådan at troen i sig selv går hen og bliver en træt lille livsanskuelse, der er så jordbunden, at den nærmest har begravet sig selv. Måske er vi blevet jorden så tro, at vi – når det endelig går højt – kun kan sige til hinanden, at der nok er mere mellem himmel og jord. Men troen rummer selv syner, det vidner evangelieteksten om. Det afgørende er at kunne skelne mellem, hvad det er for et forklarelsens lys, der er tale om. Som Grundtvig formulerer det i en sang fra Højskolesangbogen:

*Da skal man forskel kende
på solskin og på lyn,
skønt begge de kan brænde
og skabe klare syn;
thi som fornuften giver,
det ene lys opliver,
det andet slår ihjel!*

Lyn og solskin kan begge skabe klare syn, men der er himmelvid forskel på, hvad det er for en klarhed, de bringer med sig – om det er liv eller død.

I fortællingen om forklarelsen på bjerget har Jesus taget Peter og to andre disciple med op på et højt bjerg, og i et vældigt syn oplever de her, at Jesus forvandler sig for dem, at hans almindelige menneskelighed glider af ham og erstattes af noget strålende, guddommeligt. Tømmermandens søn fra Nazaret får glorie om panden, hans ansigt lyser som solen, og hans klæder bliver hvide som sne. I et tindrende øjeblik oplever disciplene, at himlens kræfter bryder igennem. De ser i et forklarelsens øjeblik, at Jesus er Guds søn på

jord – ham for hvem alle livets skygger skulle forsvinde: sygdom og sult og al den anden nød, mennesker må kæmpe med. Peter overvældes af synet, og han vil bygge, så de kan blive. Han forstod ikke, at han skulle ned ad bjerget igen til de andre i det lave land. Men det skulle han, for Jesus var ikke færdig med det, han skulle – endnu. Og det er stadig livet her i det lave – livet i tiden – han vil for mennesker. Derfor må Peter lade sin bygge lyst ligge og slå følge med Jesus ned ad bjerget, hvor glorien snart efter forvandles til en tornekrone, hvor guddomsmagten iklæder sig afmagts skikkelse som en forbryder dømt til døden på et kors.

Det lys Peter og de andre disciple så – og som Martin Luther King angiveligt også så – på bjergets tinde er et lys, der kaster sit forklarende skær over menneskelivet i alle dets skygger og afkroge. Et lys, der kom til mør-

ket ikke for at lyse hen over hovederne på os, men for at skinne midt i blandt os. Et lys, der oplyser hverdagen, og som giver os styrke og frimodighed til at leve livet, selv når dagene synes at ligge hen i mørke. Det er det lys, der ikke slår ihjel, men som opliver ethvert menneske, det skinner på.

Jesus blev ikke i glans og herlighed på bjerget. Han gik ned til dem, der ventede, og alle os, der stadig er her. Og fordi han blev menneske og gik ind i den tætteste og mørkeste af alle menneskelivets skygger: døden, kan vi nu leve vort liv – ikke i det paradys, vi undertiden drømmer om, eller i den lykke, det er så svært at bebo, men i troen på, at hvor stort end mørket i os og om os bliver, da bliver det aldrig større, end at Guds søn har været i det før os og oplyst det med sin livgivende kærlighed.

Thue Petersen

Konfirmander

Carl Nielsen-skolen

Christina Aaby Andersen
Rikke Natalie Andersen
Mikkel Bech Axelsen
Ann-Sophie Bech
Mia Mølgård Bennetzen
Camilla Christiansen
Michelle Aagren Flyge
Jonas Bebe Gerken
Anders Bækgaard Hansen
Line Bækgaard Hansen
Mie Winther Hansen
Ronni Lund Hansen
Daniella Thrane Jørgensen
Louise Ernlund Knage
Sophie Vilmar Lake
Mie Larsen
Julie Rønnow Mortensen
Kasper Fuglsang Nielsen
Danni Vejs Poulsen
Mikkel Inselmann Rodam
Jesper Selchau
Rasmus Rosenberg Sørensen
Mads Schön Wiig
Lærke Gammelgaard Winther
Salli Bang Zeulner

Nørre Lyndelse Friskole

Laura Garde Bordier
Maria Flintegaard Carlsen
Thomas Ebert
Maria Ingemann Egelund
Emma Lund Gabrielsen
Lise Hansen
Marlene Lykke Hansen
Lasse Lund Iversen
Anders van Tol Jørgensen
Daniel Mose Jørgensen
Nick Jørgensen
Ida Elisabeth Langkilde
Lisa Bøggild Lyngbye
Jacob Pedersen

SIDEN SIDST

Døbte

Karoline Rasch Thyregod
Rasmussen
Jonas Fischer Hansen
Rasmus Kildegaard
Mathias Skovlund Thaisen
Mads Emil Hermansen
Noah Møller Østbjerg
Luca Lykkegaard
Astrid Helga Wichmann
Lundbæk
Mia Bach Klausen

Døde

Hedvig Mona Johanne
Rasmussen
Ingrid Johanne Nygaard
Vibeke Aabjerg Thomsen
Ane Marie Jørgensen
Carl Storm Pedersen
Jens Nikolaj Madsen
Bodil Nielsen

HUSK!

Menighedsrådsmøder

Den 29. marts og 10. maj kl. 19.00 er der menighedsrådsmøde i kirkesalen.

Kirkekaffe

Søndag den 10. juni

Kirkebil

Ferritslev Taxi: 65 98 11 22

Konfirmation 2008

Konfirmandgrundervisningen for de kommende 7. klasser begynder på følgende dage:

Carl Nielsen-skolen tirsdag den 11. september kl. 8.15 i præstegården

Nørre Lyndelse Friskole onsdag den 12. september kl. 8.15 i præstegården

Konfirmationen finder sted St. Bededag den 18. april 2008.

IF - 07

Set herfra

»Skidt for sig og snot for sig!« Sådan lyder det ofte, når samtalen falder på forholdet mellem religion og politik. Og set her fra præstegården er det for så vidt ganske fornuftigt at være kritisk overfor en sammenblanding af religion og politik. Der er mange eksempler på, hvor galt det kan gå, når religion bliver politisk, eller når politik bliver religiøs. Men det er ikke bare sammenblandingen, der er betænkelig, det er adskillelsen også, som når statsministeren for nylig talte om, at religionen burde fjernes fra det offentlige rum. De lande, heriblandt de tidligere Sovjetrepublikker, der praktiserede denne radikale form for religionskritik, kan næppe være et forbillede her til lands. Statsministeren har angiveligt heller ikke ment, at vi skulle gå så drastisk til værks, men havde som mange andre måske svært ved at greje, hvad forholdet egentlig er mellem religion og politik. Men det er også vanskeligt. Sagen er vel den, at forholdet mellem politik og religion, ligesom forholdet mellem stat og kirke, ikke bare er »skidt for sig og snot for sig«. Det er tankevækkende, at mange af dem, der ligesom statsministeren mener, at tingene bør adskilles, samtidig er nogle af de varmeste fortalere for den folkekirkedordning, vi har i dag. Mens omvendt de præster og lægfolk, der bruger evangeliet politisk, ofte er nogle de skarpeste kritikere af det nære forhold mellem stat og kirke.

Da kirkeministeren forleden kom med en kommentar til det angreb på regeringens flygtningepolitik, der kom fra prædikestolen i DR-kirken, sagde han, at en præsts holdning ikke var ikke spor bedre og vigtigere end graverens eller grønthandleren nede om hjørnet. Hvis ikke det lige var fordi, at der i udtalelsen muligvis lå en mangel på agtelse for, hvad en graver eller grønthandler eller for så vidt hvad en præst måtte mene – ja, så har kirkeministeren jo ganske ret. Det er og bliver en fælles verden, vi lever i, og derfor har vi alle lige ret til at udtale os om den. Der er ingen, hvis adgang til virkeligheden er hævet over andres, men der er forskellige tilgange og udgangspunkter for at tale om det fælles. At alle har lige ret til at udtale sig, betyder imidlertid ikke, at det kan være hip som hap med den fælles virkelighed, at det er ligegyldigt, om man tager del i den; tværtimod ville det – set herfra – ligefrem være tåbeligt, hvis vi bare overlod politik til politikerne, religion til præsterne og grøntsagerne til grønthandleren.

Thue Petersen

GUDSTJENESTELISTE

APRIL

1. april	10.00	Thue Petersen	Palmesøndag (Matt. 21,1-9)
5. april	10.00	Thue Petersen	Skærtorsdag (Matt. 26,17-30)
6. april	10.00	Thue Petersen	Langfredag (Matt. 27,31-56)
8. april	10.00	Thue Petersen	Påskedag (Mark. 16,1-8)
9. april	9.00	Anders Kjærsg	2. Påskedag (Luk. 24,13-35)
15. april	10.00	Thue Petersen	1. s.e. påske (Johs. 20,19-31)
22. april	10.00	Thue Petersen	2. s.e. påske (Johs. 10,11-16)
29. april	19.30	Thue Petersen	3. s.e. påske (Johs. 16,16-22)

MAJ

4. maj	9.00 & 10.30	Thue Petersen	Bededag (Matt. 3,1-10)
6. maj	10.00	Thue Petersen	4. s.e. påske (Johs. 16,5-15)
13. maj	10.00	Thue Petersen	5. s.e. påske (Johs. 16,23b-28)
17. maj	10.00	Thue Petersen	Kristi Himmelfartsdag (Mark. 16,14-20)
20. maj	9.00	Inge Dalsgaard	6. s.e. påske (Johs. 15,26-16,4)
27. maj	10.00	Thue Petersen	Pinsedag (Johs. 14,22-31)
28. maj	19.30	Thue Petersen	2. Pinsedag (Johs. 3, 16-21)

JUNI

3. juni	10.00	Thue Petersen	Trinitatis (Johs. 3,1-15)
10. juni	10.00	Thue Petersen	1. s.e. trinitatis (Luk. 16,19-31)
17. juni	10.00	Thue Petersen	2. s.e. trinitatis (Luk. 14,16-24)
24. juni	19.30	Thue Petersen	Skt. Hans dag 3. s.e. trinitatis (Luk. 15,1-10)

JULI

1. juli	10.00	Thue Petersen	4. s.e. trinitatis (Luk. 6,36-42)
8. juli	10.00	Thue Petersen	5. s.e. trinitatis (Luk. 5,1-11)
15. juli	10.00	Thue Petersen	6. s.e. trinitatis (Matt. 5,20-26)
22. juli	10.00	Thue Petersen	7. s.e. trinitatis (Luk. 19,1-10)
29. juli	19.30	Thue Petersen	8. s.e. trinitatis (Matt. 7,15-21)

AUGUST

5. august	11.15	Anders Kjærsg	9. s.e. trinitatis (Luk. 16,1-9)
12. august	11.15	Anders Kjærsg	10. s.e. trinitatis (Luk. 19,41-48)
19. august	-	ingen gudstjeneste	
26. august	19.30	Thue Petersen	12. s.e. trinitatis (Mark. 7,31-37)

ADRESSER:

Sognepræst

Thue Petersen
Albanivej 15, Nr. Lyndelse
Tlf. 65902663

Graver

Tage Daugbjerg
Bøgevej 12, Nr. Lyndelse
Tlf. 65901840

Gravermedhjæpler

Anne Thygesen
Jyllandsgyden 9, Sdr. Højrup
Tlf. 65992923

Organist

Ulla Poulsen
Vestervangen 35, Nr. Lyndelse
Tlf. 65901966

Kirkesanger

Anne Marie Høst Mortensen
Bramstrup 5, Nr. Lyndelse
Tlf. 60768999

Kirkesanger

Hans Peter Larsen
Dømmestrupvej 49,
Dømmestrup
Tlf. 65901154

Minikonfirmandlærer

Marianne Cook
Smedegyden 3, Sdr. Næraa
Tlf. 65991998

Formand

Kaj Hansen
Vestervangen 23, Nr. Lyndelse
Tlf. 65902324

Kirkeværge

Marie Pii Paulsen
Lumbyvej 66B, Nr. Lyndelse
Tlf. 65901325

Kasserer

Sv. Aa. Augustesen
Morbærvænget 5, Nr. Lyndelse
Tlf. 65902985